

POSTANOWIENIE

Dnia 10 września 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Robert Stefanicki (przewodniczący)

SSN Leszek Bielecki (sprawozdawca)

SSN Jarosław Sobutka

w sprawie z odwołania A. W.

od decyzji Dyrektora Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji

o wysokość emerytury policyjnej i policyjnej renty inwalidzkiej,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń

Spółecznych w dniu 10 września 2024 r.,

skargi kasacyjnej organu rentowego od wyroku Sądu Apelacyjnego w Lublinie

z dnia 3 marca 2022 r., sygn. akt III AUa 578/21,

umarza postępowanie kasacyjne.

Leszek Bielecki Robert Stefanicki Jarosław Sobutka

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w Lublinie wyrokiem z 3 marca 2022 r., III AUa 578/21, w sprawie z odwołania A. W. od decyzji Dyrektora Zakładu Emerytalno – Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji o wysokość emerytury policyjnej i policyjnej renty inwalidzkiej, po rozpoznaniu apelacji organu rentowego oraz apelacji odwołującej się, uchylił wyrok Sądu Okręgowego w Lublinie z 26 maja 2021 r., VIII U 3883/19, w części dotyczącej rozstrzygnięcia w zakresie ustalenia wysokości renty policyjnej bez uwzględnienia treści art. 22a ust. 2 i 3 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji

Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Anty korupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno - Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin i w tym zakresie postępowanie umorzył, oddalił apelację organu rentowego w pozostałej części oraz oddalił apelację wnioskodawczyni.

Skargę kasacyjną od powyższego wyroku wniósł organ rentowy, a następnie pismem z 20 maja 2024 r. ją cofnął.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398²¹ k.p.c., do postępowania przed Sądem Najwyższym wywołanego wniesieniem skargi kasacyjnej stosuje się odpowiednio przepisy o apelacji. Z kolei art. 391 § 2 zdanie pierwsze k.p.c. stanowi, że w razie cofnięcia apelacji sąd drugiej instancji umarza postępowanie apelacyjne i orzeka o kosztach jak przy cofnięciu pozwu.

Skarga kasacyjna może zostać cofnięta w każdym czasie nawet przez samą stronę i nie wymaga to zgody strony przeciwnej. Cofnięcie skargi kasacyjnej stanowi czynność procesową, która nie podlega weryfikacji sądowej i prowadzi do umorzenia postępowania kasacyjnego oraz orzeczenia o kosztach procesu jak przy cofnięciu pozwu - art. 391 § 2 zdanie pierwsze w związku z art. 398²¹ k.p.c. (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 17 listopada 2020 r., II PK 94/20, LEX nr 3080384 i z 25 marca 2021 r., III USK 68/21, LEX nr 3153421).

W tych okolicznościach Sąd Najwyższy umorzył postępowanie kasacyjne na podstawie art. 398²¹ w związku z art. 391 § 2 k.p.c.

[SOP]

[ms]

